

תכמוני

ציצים ופרחים
על פודת השבוע

נערך ע"י
ר' יהושע גליק הי"ד

מות] על העץ. כי איך אפשר לבזות אלוקים כל כך?! דברים אלו נוקבים ויורדים על התהום. וצריך לחזור הרבה על הפסוקים עד it sinks in. נחזור לקמייתא. כשאדם מכבד את הבריות, אינו עושה זאת למען "חסד" או להיות "מענטש". רק בשביל שהוא חס על כבוד קונו. וכשמסתכל בפני האיש שעושה עימו הכיבוד, הרי הוא כעומד ומסתכל בפני השכינה, ונוהג בדרך כבוד.

תוצאות המעשיות, מ"השקפה" [מילה מודרנית-אבל לא מצאתי טוב ממנו] הזאת: אים אתה יושב ומפטפט עים חבירך [יותר מצורך.. ולכל אחד "צורך" אחר], אין זה כבוד הבריות [האים הייתה מפטפט בפני ספר תורה פתוח?!] לומר גוט מארגען לחבירו בסבר-פנים יפות-שלא ע"מ לשוחח...בזה מקיימים כהוגן כיבוד הבריות. אים חבירו שואל לו עיצה, ועוזר לו מיד, או אומר לו בדיוק מתי יעזור לו, ועומד בדבריו, בלי שחבירו יהא צריך "לרדוף אחריו" מאה פעמים ואחת...זה כבוד הבריות. כשאי אפשר לו לעזור [משן שקשה לו, או שאינו יודע איך לעזור] מכבודו ואומר לו: איני רוצה לעזר לך, ולא משאירו עומד ותלוי במפח נפש וכליון עיניים. ועוד ועוד. שורה תחתונה: אים אנחנו עושים "חסד" לא בשביל לקבל שם-טוב, או בגלל שיוחזר לנו איזה גמול במשך הזמן, או בשביל להתנאות בפני המקבל---רק עושים/אומרים הדבר, כיהודי: לכבד צלם-אלוקים, ממילא ישתנה הרבה צורת הדברים. ואין שום ספק שהתודעה של "צלם-אלוקים" נרשש לנו כל כך sub-conscious שלנו, עד שאי אפשר לשום אומה ולשון לחקות אף החיצונית של מעשה-החסד שנמצא בתוכינו!

חידת השבוע: מי שלוח מעות בשנת היובל, ועבר היובל, החייב לשלם?

כמה יובלות [בערך] נהגו ישראל?

מה עושים היום זכר ליובל?

תשובה על חידה שעברה: כהן בע"מ ש נכנס בין אולם למזבח, לוקה (רמב"ם) משא"כ ישראל בע"מ!

איתא בגמרא [יבמות] שתלמידי רע"ק מגבת עד אנטיפרס [ממזרח ירושלים עד פתח תקווה [בערך]] מתו מפסח עד עצרת בגלל ש"לא נהגו כבוד זה בזה" ואנחנו נוהגים בקצת אבילות בשביל זה [כגון תספורת ונשואין] ויש לבאר מה פירוש "לא נהגו כבוד זה בזה"? הביטוי חייב לנהוג בו כבוד, נזכר עוד באבות פרק ו הלומד מחבירו פרק אחד...חייב לנהוג בו כבוד. וכן בערבי-פסחים: ומניין לידע בחבירו שהוא גדול ממנו אפילו בדבר אחד, חייב לנהוג בו כבוד..

הנה ב"כבוד" אב ואם מצינו, איזהו כבוד? מאכילו משקהו מלבישו ומכסהו. ובודאי אין כל ה"כיבודים" שווים...אבל על כל פנים יש ללמוד מזה פירוש המלה [בלשון המשנה] והוא: פעולות חיצוניות שמראים איזשהו "הכנעה וביטול" לחבירו. כאילו עומד ומשמש איזה גדול! כל זה הוא רק לפרש the literal meaning של המאמרים המובאים, וברור שיש לנו להשתדל לקיים דברי חכמינו כפשוטו באופן מעשי, ומי שיש לכנותו בשם "חברינו", יש לנהוג בו כבוד. אבל כשנעייץ יותר נראה שיש עניין זה של "כיבוד הבריות" ל כל אדם ו"בריה" והוא משנה באבות: איזהו מכובד? המכבד את הבריות.

וזה קשה להלום למה צריך "לכבד" סתם בן-אדם? [כל שאין ידוע שהוא רשע [כגון גוזל את אחרים]] ולבאר זה צריך לדעת שיש לנו - בתורה שבכתב ועל פה-- a unique idea אודות "בן-אדם" שלא מצינו כמותו בשום דת ורליגיה--כולל אלו שרצו לחקות אותנו באופן מלאכותי, אבל לא ירדו לעומק תודעתנו, ועל כן לא "נתחקה" אלו הדברים עם שאר החיקויים. בתורה שבכתב נשנית 4 פעם שאדם הוא צלם אלו קים!! זה נאמרה כמו axioms ובגלל זה שופך דם האדם חייב מיתה. לא בגלל שהוא סכנה לבריות. לא בגלל שחייב לנקום לא בגלל להפחיד שאר הרוצחים. רק בגלל: שבה ששפך דם האדם, הוא פוגע באלו קים! וכמו שמברך את ד' חייב מיתה, כן שופך דם האדם. אסור להליך נבלת-תלוי [בגלל חטא-משפט-